

A sírból visszatért Jézus, miután békességet kívánt barátainak, majd igazolta személyazonosságát a sebeivel, ezt mondta: „Amint engem küldött az Atya, úgy *küldelek* én is titeket. E szavak után rájuk lehelte és folytatta: *Vegyétek a Szentlelket...*” Egyben olyan használati utasítást is fűzött hozzá, amely a *megbocsátásra és meg nem bocsátásra* vonatkozott.

1) A lehelet

Az ember Istenről csak emberi szimbólumokban tud beszélni. A Biblia első oldalán olvassuk, hogy Isten megalkotta az ember testét, majd lehelte bele, és így lett az ember élőlényé. Az élet lehelete élőlényé tesz.

Jézus szimbolikus cselekedete nyilván erre a teremtői tetre utal. Ő azt akarta, hogy az ő szelleme a barátaiban éljen tovább. Ezért lehelte rájuk a szeretet lelkét, amelyről szüntelenül beszélt, és „új parancsba” is adott: „Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.”

A szeretet lehelete szeretetlényé tesz.

2) A küldetés

Az újraéledő, újra emlékező és új erőre kapó tanítványok újra ráébrednek küldetésükre. Nekik is lehelni kell társaikba. A szeretet lelkét kell vinniük a világba, az emberekbe, akik ugyanúgy félnek, és nem tudják, hogy mit kezdjenek az életükkel.

A szeretet nem fér az emberbe, tovább kell lehelni.

3) A megbocsátás

A szeretet nem fér össze a gyűlölettel. Meg kell bocsátani „nem hétszer, hanem hetvenszer hétszer”, ami annyit jelent, hogy mindig. És ami a legsúlyosabb jézusi követelmény, hogy az ellenséget is szeretni kell. Meg kell bocsátani annak, aki gyűlöl, mert a gyűlölet megfojtja azt is, aki gyűlöl, és gyilkolásra indítja a gyűlölködőt.

Egyedül a megbocsátás lelkülete mentheti meg a gyűlölködő világot.

4) A meg nem bocsátás

Megtartani mást a bűnében nem lehet parancs. Ez ördögi viselkedés. A bűnöst büntetéssel, kiközösítéssel nem lehet megmenteni. Jézus szavait úgy értelmezni, hogy ő a bűnbocsátó hatalmát adja át tanítványainak oly módon, hogy teljhatalommal rendelkezzenek a bűnök megbocsátására és azok megtartására, a bűnben hagyásra – ezt csak az uralkodásos szemléletű utókor torzíthatta így el. Az eltévedt bárányt a jó pásztor nem hagyja a szakadékban.

Pünkösd a Szeretet-Léleknek ünnepe, de számunkra csak akkor, ha mi is befogadjuk.

Kovács László, Budapest

„Amikor ezt mondta, rájuk fújta, és így szólt hozzájuk: „Vegyétek Szentlelket!” (Jn 20,22)

1. Milyen szellemiség tölt el?
2. Milyen szellemiség árad belőlem?
3. Milyen küldetést tudok tovább adni? Kinek? Mire? Honnan?

[Ange]